

Intervju: Wolfgang Petritsch, Visoki predstavnik u BiH "Radi se o Bosni, a ne o utopiji"

Jedan od najuspješnijih stranaca na dugoj listi onih koji se posljednju deceniju bave Bosnom i Hercegovinom, produženjem svog mandata dobio je i formalnu međunarodnu verifikaciju svog uspješnog i izuzetno predanog rada. Neposredno nakon povratka iz Strasbourga, gdje se jos jednom uspio izboriti za strpljenje Evropljana prema bosanskoj nesposobnosti za ispunjavanje i najminimalnijih uslova za prijem u Vijeće Evrope, Wolfgang Petritsch govori o propustenoj prilici, svojim simpatijama za lidere Alijanse i neslaganjima sa njima, razlicitim tumačenjima preporuka Politickog komiteta Vijeća Evrope, o SDS-u i Mladenu Ivanicu, o sukobu Vijeća ministara i Regulatorne agencije, o transformaciji TV BiH

DANI: *Gospodine Petritschu, upravo ste se vratili iz Strasbourga. Kakvo je Vase vidjenje zakljucaka Politickog komiteta Vijeća Evrope?*

WP: Moram vam reci da sam vrlo sretan jer sam uspio ubijediti Politicki komitet i Komitet ministara da dozvole produzenje roka za prijem BiH u Vijeće Evrope. Objasnio sam da se u ovom slucaju izbornog zakona ne radi o glasanju protiv evropskih principa. Naprotiv, radi o glasanju protiv evropskih principa. Naprotiv, oni koji su glasali protiv izbornog zakona, zapravo su glasali za bolji izborni zakon u ovoj zemlji. Vazeci Ustav ove zemlje ne dozvoljava odredjene mogucnosti, tako da bi prvi korak u ovom slucaju bila izmjena Ustava. Znamo da je za usvajanje izbornog zakona potrebno slaganje tri konstitutivna naroda. Nije realistico ocekivati da se tako nesto dogodi do kraja ove godine. Moj savjet bosanskim predstavnicima je bio da budu pragmaticni: da traze usvajanje zakona u skladu sa

Ustavom, a zatim odmah zatraže amandmane koji bi ga poboljšali, ali da u isto vrijeme ne izgube mogućnost da se sada priključe Vijeću Evrope, čime se otvaraju nove mogućnosti za rješavanje pitanja ljudskih prava. Jedna od institucija za ovu vrstu pitanja je Evropski sud za ljudska prava, koji je u mogućnosti da se precizno bavi problemima koji, očito, postoje u dejtonskom Ustavu.

DANI: Da li to znači da Vi imate razumijevanja za one članove Parlamenta iz reda Alijanse koji su glasali protiv prijedloga izbornog zakona?

WP: Kada se radi o principima, odgovor je: da, imam razumijevanja. Međutim, ako govorimo o situaciji koja sada postoji u BiH, moram reći da za takvu odluku nemam razumijevanja. Sadasnja situacija zahtijeva hitnu implementaciju predloženog izbornog zakona.

DANI: U svom saopćenju koje se odnosi na odluke Političkog komiteta Vijeća Evrope, Stranranka za BiH navodi kako odluke iz Strasbourga vidi kao podršku onima koji su glasali protiv prijedloga izbornog zakona. Kako komentirate ovakve stavove?

WP: S obzirom da sam prisustvovao sastanku i uzeo aktivno učešće u njemu, mislim kako su to iskrivljene interpretacije. Moramo razjasniti jednu stvar: radi izbornog zakona, Ustav ne može biti izmijenjen. Proces je obratan. Prvo se mora postovati Ustav, a zatim se kroz amandmane može postići poboljšanje po pitanju izbornog zakona. Situacija koju imamo sada jeste da do isteka krajnjeg roka ova zemlja mora naciniti prvi korak, a to je usvajanje izbornog zakona. Nakon toga se mogu izglasati amandmani na izborni zakon ili promijeniti Ustav. Politicari i političke partije ove zemlje moraju shvatiti da demokratija znači postivanje odredjenih ustanovljenih pravila i regulativa.

DANI: Sta je, po Vasem mišljenju, važnije za demokratiju u BiH – usvajanje izbornog zakona ili usvajanje evropskih standarda

po pitanju ljudskih prava?

WP: Dugorocno, to je, naravno, poboljšanje stanja ljudskih prava. Sto se trenutnog stanja tice, to je, u svakom slucaju, usvajanje izbornog zakona koji ce se oslanjati na postojeći Ustav.

DANI: *Najveća zamjerka lidera Alijanse na Vas rad jeste spora implementacija odluke Ustavnog suda o konstitutivnosti naroda. Postavljeno je pitanje zasto niste ize iznasli druge nacine da se ova odluka sprovede, odnosno zasto niste uspostavili Dom naroda u Parlamentu RS-a na nacin na koji on postoji u Federaciji BiH?*

WP: Ja nisam odgovoran za proces. Moje je da ustanovim preduslove za ispravno funkcioniranje Ustavne komisije. Da vas podsjetim: ja sam ustanovio Ustavnu komisiju koja je sastavljena od predstavnika tri konstitutivna naroda plus ostali, sto je vise nego sto je uradio Ustavni sud, jer "ostali" njegovom odlukom nisu pokriveni. Pobrino sam se da se komisija na istim principima osnuje u oba entiteta. Na osnovu ovakve moje odluke, u RS-u Bosnjaci i Hrvati su konstitutivni narodi sa pravom veta. Isto se odnosi na Srbe u Federaciji. Oni su od dana stupanja na snagu ove odluke konstitutivni narod sa pravom veta. Dakle, ja sam stvorio preduslove za pravilno funkcioniranje demokratskih procesa u ovoj zemlji. Implementacija i amandmani na ustave dva entiteta su posao lokalnih vlasti, odnosno ove dvije komisije. Mislim da je to fer pristup, pristup koji je omogucio da u RS-u ti koji odlucuju nisu samo Srbi, jer imaju samo dva glasa u ovoj komisiji, sto je jednako glasovima koje imaju i Bosnjaci i Hrvati i ostali. Mislim da sam kreiranjem ovih fer preduslova uradio ono sto je bilo za ocekivati. Sada, konacno, mora poceti da funkcionira lokalni politicki proces. Moram vam reci da se, na izvjestan nacin caak za nijansu bolje od situacije u Federaciji, stvari u RS-u odvijaju vrlo konstruktivno. Odgovorni u RS-u shvataju da ce se u Ustavu RS-a naci amandmani koji ce po prvi put u ovaj dokument unijeti izraze

kakvi su Hrvati, Bosnjaci, pluralno društvo Dakle, ako poredimo RS prije i nakon 11. januara, shvatamo da je to potpuno razlicita prica. Ovo je, po mom ubjedjenju, pravi napredak, koji sada mora biti uvrsten u Ustav putem amandmana.

DANI: Ipak, kako gledate na misljenje koje se formiralo u Federaciji, da se bojite nametnuti formalno jednake odredbe, odnosno da je u cilju implementacije odluke Ustavnog suda o konstitutivnosti naroda bilo jednostavnije formirati Dom naroda pri Parlamentu RS-a po uzoru na onaj koji postoji u Federaciji BiH?

WP: A zasto ne obratno? Zasto ga ne ukinuti? Znate zasto – zato sto se radi o dva razlicita politicka sistema u Federaciji i RS-u. RS je centralizirani politicki sistem. Federacija je federalni sistem. Ovo su velike razlike koje se moraju razmatrati jer sam ja ovdje da bih implementirao Dayton, pri cemu imam odredjene restrikcije jer moram postivati ono sto je u Daytonu zacrtano. Privatno govoreci, ja se jako trudim uskladiti ove odluke sa zdravim razumom i odgovarajucim sistemom onoliko koliko je u mojoj moci. Ne smatram da bi imalo smisla da uradim nesto sto bi bilo moguće uraditi samo putem onih memehanizama koji nisu u mom mandatu.

DANI: Od Vas ne trazim komentar, ali moram reci da ne smatram kako je ustavna priroda RS-a stvarna prepreka za uspostavljanje jos jednog Doma naroda u Parlamentu

WP: Do ustavnih je komisija, u kojima su, to moram reci, Srbi manjina, da iznadju rjesenje. Vjerujem da je ovo revolucionarni napredak u odnosu na sve ono sto je ovim procesima prethodilo. Ja sam donio historijsku odluku, koja sada mora biti sprovedena u djelo. To je mjesto gdje, po meni, leze mogucnosti – unutar ustavnih komisija. U suprotnom, ako ovo ne prihvatimo, ova se zemlja nikada neće pretvoriti u suverenu zemlju u kojoj je na snazi demokratija po uzoru na evropsku.

DANI: *Cini mi se da je jedna od najznacajnijih promjena koje su se dogodile nakon posljednjih izbora promjena u odnosima izmedju novih vlasti i Vas: dok ste ranije Vi bili strana koja je troglavu nacionalisticku vlast morala gurati u pravcu uspostavljanja evropskih demokratskih standarda, sada je situacija, cini se, obrnuta. Odnosno, Alijansa mora gurati Vas?*

WP: To je zanimljivo stanoviste. Vas stav u potpunosti opisuje situaciju koja je sada aktualna u pozitivnom smislu, kao sto je u negativnom smislu bilo aktualno to o cemu ste govorili sa nacionalistima, odnosno prethodnom vladom. Demokratska politika znaci biti u stanju uraditi sve sto je mogumoguće da se, tako da kazem, zadrzi sto veci broj gradjana u ovoj zemlji. Moje simpatije, moje licno razumijevanje stanja u ovoj zemlji je istinski uz one nestrpljive politicare Alijanse. Ali, moramo naci odgovarajuci i konstruktivan medij izmedju onoga sto je odluceno i onoga sto je moguće. To je umjetnost politike. Zato sam ponekad jako nesretan sto sam doveden u poziciju nekoga ko razmislja o svim posljedicama i dobrobitima za sva tri konstitutivna naroda, a ne samo za jedan. BiH ima buducnost i sansu samo u slucaju da sva tri konstitutivna naroda podrzavaju njen progres kroz promjene i reforme. Osjecam kako sam ja advokat, zagovornik drzave BiH, i ne zelim nikoga da izgubim – ni Srbe, ni Hrvate, ni Bosnjake, na putu demokratske buducnosti ove zemlje. Ovo je izuzetno frustrirajuci posao, koji bi, ustvari, trebao obavljati svaki politicar ove zemlje. Zalim sto ponekad osjecam da sam jedini koji se osjeca odgovornim za cijelu drzavu, a ne samo za jednu grupu unutar drzave.

DANI: *Smatrate li da su neke odluke Alijanse kontraproduktivne za njihov konacni cilj?*

WP: Definitivno da. To je ono sto me jako zabrinjava. Ostavka Bozidara Matica za mene je jasna indikacija da u ovoj zemlji postoje politicari koji razmisljaju na zapadnjacki nacin prema kojem je politika raditi ono sto je moguće, ali nikada ne

zaboraviti ono sto je poželjno. Ova, nazazvat cu je, tenzija izmedju utopije i realnosti je prostor djelovanja politike. Po mom misljenju, u slucaju BiH treba, sto je moguće više, navlaciti prema utopiji, ali biti svjestan da se do nje nikada neće doći. Nikada ne smijete zaboraviti da u zemlji koja se zove Utopija nema života. Zivjeti se može samo u zemlji koja se zove Bosna i Hercegovina.

DANI: *Britanski ambasador u BiH Graham Hand izjavio je kako je ocito da politickari RS-a ne žele uspostavu normalne državne vlade. On smatra kako je problem RS-a u tome što vladajući politickari ne žele javno priznati ljudima koji žive u RS-u kako ne postoji Velika Srbija, te kako veza sa Beogradom nije jednaka onoj koju bi trebali imati sa Sarajevom. Da li Vi dijelite stavove ambasadora Handa?*

WP: Potpuno podržavam ono što je izjavio moj prijatelj Graham, jer smatram da je to tačan opis situacije. Upravo radi svega što je on naveo, strahujem da su Srbi partner koji još uvijek ne priznaje državu BiH. Mi moramo stvoriti situaciju u kojoj će Srbi shvatiti kako mogu u isto vrijeme biti i ponosni Srbi i građani države koja se zove Bosna i Hercegovina. Ovo je jako dugacak put, jer znači izmijeniti i na pozitivan način utjecati na svijest ljudi, posebno Srba. U isto vrijeme moramo utjecati i na svijest Bosnjaka i, naravno, Hrvata, koji moraju shvatiti da trebaju krenuti prema Srbima. Ovo je dinamičan proces sa obje strane. Srbi moraju biti spremniji da prihvate i priznaju ideju države BiH, a Bosnjaci, koji su ključna grupa ovdje, moraju biti spremni krenuti prema dojučerasnjim neprijateljima. To je jedini način da se uspostavi istinska država BiH.

DANI: *Pretpostavljajući da niste očekivali mnogo od SDS-a, zanima me da li ste očekivali više od Mladena Ivanica, odnosno da li ste razocarani njegovim akcijama?*

WP: Nisam razocaran. Moram reci da ja nemam iluzija po pitanju SDS-a. Oni se još uvijek ni formalno, ni sustinski nisu

ogradili od najvećeg ratnog zločinca u BiH, koji je osnivač njihove partije. Sve dok se ovo ne desi, Mladen Ivanic, koji je na čelu relativno male partije, neće moći djelovati neovisno. Činjenica je da je Ivanic na mnogo načina talac SDS-a. Ovo je nešto što moramo priznati, svidjalo se to nama ili ne, a meni se ne svidja. SDS je unutar srpskog naroda mnogo jača struja nego Ivanic. Ovo je realnost i u isto vrijeme nešto o čemu moramo razmišljati ako razgovaramo o političkoj situaciji unutar BiH. Lично bih preferirao da imam snažnije i slobodnije partnere. Ali nemam. Ovo su ljudi, trendovi i tendencije koje još uvijek preovladavaju unutar RS-a. I to zahtijeva promjene. Ali se one neće desiti preko noći.

DANI: Kako vidite sukob Vijeća ministara i gospodina Torngrena iz Regulatorne agencije?

WP: Prije svega, moram reći kako ja insistiram na tome da je to pitanje o kojem moraju raspravljati odgovorni iz Regulatorne agencije sa državnom vladom. Druga stvar je u tome da sam prepoznao potrebu za tačnim pojašnjenjem o tome zašto postoji Regulatorna agencija. U prošlosti smo imali situaciju kod koje su se praktično svi složili da je privatizacija dobra stvar. Sada političari moraju da shvate, na način kako i ja shvatam, da privatizacija znači i oduzimanje njihove moći; moći da utjecu ili nameću određena rješenja. Iz iskustva svoje, kao i nekih drugih evropskih zemalja, znam koliko je teško da političari shvate kako njihova moc, u jednoj modernoj zemlji, biva umanjena i oduzeta. Teško je prihvatiti da sada postoje drugi faktori koji igraju jako važnu ulogu u društvu. Regulatori su, nazovimo ih tako, nova vlast 21. vijeka. To je stvar koju moramo više isticati, objasniti je javnosti, ali i političarima, posebno njima. Želimo li nastaviti putem privatizacije i restrukturiranja ekonomije i industrije BiH, moramo imati na umu da je to jedna od odluka Samita u Bruxellesu održanog u maju prošle godine – Regulatorna agencija za telekomunikacije samo je prvi primjer, uslijedit će agencije za električnu energiju, transport. Moramo stalno

imati na umu da je ovo dogovoreni put kojim se ide naprijed u privatizaciji i rekonstrukciji BiH. Upravo zato smatraam da su razgovori i kontroverze oko tendera za telekom krucijalne. Ja ih vidim kao mogucnost da se siroj javnosti objasni da je to put buducnosti. Politika ima odredjenu ulogu – to je nesto sto osigurava okvir, ali konkretne korake moraju poduzeti regulatorne agencije, koje su nezavisne od politike. Radi se o strucnjacima, ne, o politicarima. Sto se mene tice, kako nisam ekspert za telekomunikacije, otkako je Zlatko Lagumdzija pokrenuo ovo pitanje, morao sam mnogo uciti jer sam to vidio kao nacin da bolje razumijem funkcioniranje i mehanizme ovih nezavisnih regulatornih agencija. Vjerujem da je to sto sam ja naucio nesto sto bi trebala znati i sira javnost. Moramo ljude informirati o tome na kojim principima funkcionira jedna regulatorna agencija, s obzirom da se radi o sistemu potpuno drugacijem od onog koji se bavi ekonomskim problemima. Zato smatram da je Zlatko Lagumdzija, pokrecuci ovaj problem, nenamjerno pokrenuo jedan dobrodosao i neophodan proces informiranja ljudi o sasvim novom sistemu, sistemu koji je novost i ljudima u zapadnoj Evropi. U Austriji i Njemackoj pokrenute su brojne rasprave o kontroverznm odlukama koje su donijele regulatorne agencije. Medjutim, bez obzira na sve diskusije, bitno je znati da su na kraju odluke regulatornih komisija u pravilu bile prihvacene od strane vlada ili drugih politickih tijela.

DANI: Po mom misljenjju, jedna od stvari u kojoj ste potpuno omanuli jeste pitanje rekonstrukcije TV BiH. Katastrofalni program koji se emitira vrlo je frustrirajuci, ne samo za profesionalce uposlene u ovoj kuci vec i za sve profesionalne novinare i ljude u BiH koji se razumiju u program. Strasna je cinjenica da u desku Informativnog programa sjedi Vas covjek koji ima pravo cenzuriranja informacija. Pa takvo nesto se vise ne radi ni u Grudama! Primjer je klasicno cenzuriranje informacija u centralnom dnevniku u vezi sa tenderom za treceg GSM operatora u BiH. Da li ste Vi uopce upoznati sa ovom cinjenicom?

WP: Ne, ja nisam upoznat sa cinjenicom da se radi o klasicnoj cenzuri. Ja vam mogu samo reci da se ured na cijem se celu ja nalazim protivi bilo cemu sto je povezano sa cenzurom. Kao drugo, moram vam reci kako se uopce ne slazem sa vama da je nas projekt reforme medija neuspjeh. Naprotiv. Nakon dvije godine, koliko sam vec u BiH, savladao sam jezik i jako ga dobro razumijem i svakoga jutra slusam BH Radio 1 i po prvi put u dvije godine osjecam kako sam u Evropi bivajuci ovdje u BiH. Ovo je prvi korak – imati radio koji emitira iste vijesti u cijeloj BiH. To je prvi put da se to dogodi u ovoj zemlji. Sada radimo na televiziji kako bismo ustanovili iste principe, odnosno kako bismo imali javni servis koji ce biti jednak za cijelu BiH. Ne drzavnu televiziju, nego nneovisnu televizijsku kucu na drzavnom nivou. Naravno, ovo je projekt koji kosta mnogo vise od radija. Medjutim, mogu vam garantirati kako ce kvalitet ovog javnog servisa biti jednak onome koji ima radio. Nadam se da cemo za dvije ili tri godine biti u stanju da se slozimo kako smo napravili veliki napredak i istinski priblizili servise radija i televizije evropskim standardima. Za sada, to nismo postigli sa televizijom. Na radiju ja iz dana u dan vidim poboljsanja. Veoma sam kriticki raspolozen slusalac, jer sam bio tu kada je ovaj projekt pokrenut i sjecam se tehnickih problema koji su se pojavili vec narednog dana, ali oni sada, nakon nekoliko nedjelja, ve_ zvuce izuzetno profesionalno. Uvjeren sam da ce se isto dogoditi sa mnogo skupljim i kompleksnijim TV sistemom u BiH. Razumijem ovu vrstu nestrpljivosti, s obzirom da je proslo sest godina nakon Daytonu. Sada je situacija takva da se stvari mogu poboljsati i ja cu raditi na tome. Mislim kako je Shearer uradio veliki posao sa lokalnim programskim ljudima na radiju, a isto ce se dogoditi sa televizijom.

DANI: *Ne vidim nikakve razlike izmedju Shearera i Simona Haselocka, ili Vi mislite da je posao koji je obavio gospodin Simon Haselock uspjesan?*

WP: Ja sam bio taj koji je raskinuo ugovor sa gospodinom

Haselockom i ne zelim tu zalaziti u detalje. On je uradio pristojan posao u ekstrernemno teskim okolnostima. Sada idemo dalje i ja vec na neka mjesta postavljam nove ljude koji ce uraditi posao adekvatan situaciji.

DANI: Dozvolit cete mi, ipak, da kazem nesto sto ne morate komentirati. Mislim da ste izmanipulirani i da nemate prave informacije o tome sta je pravo stanje stvari na TV BiH. Siguran sam da nastavak procesa promjena koje bi isle u ovom smjeru nece donijeti bilo kakva poboljsanja ili pozitivne rezultate

WP: Komentirat cu. Ja sam se poslovima medija bavio mnogo godina. Bio sam press sekretar austrijskom premijeru. Snimao sam priloge koji su emitirani na brojnim televizijskim i radiostanicama. Za taj rad primio sam preko 40 najvećih svjetskih nagrada za TV produkciju i u SAD-u i u Evropi. Ja se razumijem u cinjenice, ali poznajem i poteskoce ustanovljavanja TV sistema. Moram reci da je razvoj dogadjaja otkako sam ja ovdje, necu, dakle, suditi o tome sta se dogadjalo prije mene, ali i to generalno smatram pozitivnim, apsolutno pozitivan. Svjestan sam da nismo postigli cilj. Ja sam taj koji svakodnevno pati gledajuci vijesti na TV BiH ili vijesti RTRS-a ili TV Hayat. Ja istinski patim slu_ajuci Hrvatski radio, naprimjer. Strasno je kako se istina iskrivljuje, kako su ponekad izvjestaji neprofesionalni. Ali, moram reci da je to u potpunosti u liniji sa razvojem ove zemlje na drugim planovima. To je problem. Ne s smijete odvajati razvoj medija sa drugim razvojnim procesima u ovom drustvu: ekonomskim, politickim ili socijalnim.

DANI: Problem je u tome sto to ne bi smjelo biti tako. TV BiH je najgora od svih vecih TV kuca u BiH.

WP: To je vas sud. Ja ne mislim tako. Ja smatram da ima mnogo mjesta za poboljsanja, ali ovaj medij je skoro uvijek refleksija stanja u drustvu. Bosansko drustvo je, naravno, vrlo krhko.

DANI: *Ali je RTRS mnogo bolja od stanja u RS-u; Avaz, Slobodna Bosna ili Dani su mnogo bolji od situacije u Federaciji. Stanje na TV BiH je mnogo gore nego sto je stanje u BiH, a sve zato jer su na odgovornim mjestima pogresni ljudi koje ste Vi, odnosno covjek kojem ste Vi dali ovlastenja, postavili.*

WP: To nije tacno. Razlog je u tome sto je pitanje televizije Federacije vrlo kompleksno pitanje. Radilo se o dominantno bosnjackoj televiziji. Mi je sada pretvaramo u istinsku televiziju Federacije ukljucujuci Hrvate i, u izvjesnoj mjeri, srpsku komponentu.

DANI: *Dakle, radilo se o dominantno bosnjackoj televiziji koja je sada pretvorena u dominantno diletantsku televiziju*

WP: Apsolutno se ne slazem sa vama. O tome ko je bio u pravu, a ko u krivu, mozemo razgovarati za par godina. Ja cu biti negdje drugdje, vi cete biti ovdje, i nadam se da cemo tada moci o tome razgovarati. Uvjeran sam da cete tada reci kako je razvojni proces isao u pozitivnom smjeru. Sada smo vec dosli do situacije koja je bolja nego prije par godina.

DANI: *Volio bih da Vi budete u pravu. Mijenjam temu razgovora: da li aktuelnu jednoglasnu medjunarodnu podrsku za produzenje Vaseg mandata smatrate za priznanje kako ste dobro obavljali svoj posao?*

WP: U svom relativno dugom zivotu nikada nisam vidio toliko napisanih gluposti kao o produzenju mog mandata i mojoj poziciji u BiH, ne samo u bosanskim nego i medjunarodnim medijima. Politicki je sve bilo jasno jos nakon Samita u Zagrebu, na kojem su me pitali da li bih razmislio o tome da produzim svoj mandat, na sta sam ja odgovorio da cu razmotriti ovu mogucnost. Rasprave u javnosti ili medijima o tome cesto su vodjene vrlo licnim i privatnim razlozima i uvjerenjima. Jako mi je drago da je to sada završena stvar, jer sam uvijek radio po svom licnom principu koji mi nalaze da ne razgovaram o mojoj ulozi, da se ne branim, jer vjerujem da sam toliko

izlozen, ne samo ovdasnjom već i međunarodnoj javnosti, da nema potrebe da komentiram ili branim svoj rad. Na osnovu ovoga, odgovorio sam ministrima vanjskih poslova i onima koji donose odluke, ne ambasadorima ovdje u Sarajevu, da sam, ako me podrže, spreman ostati još jednu godinu. Vjerujem kako smo sada u situaciji kada mogu reći da mi je drago da sam dobio takvu u takvu vrstu priznanja, ali ne smatram da je ona toliko važna. Ono što je važno jeste da ljudi, ne političari, u ovoj zemlji dobiju ono što istinski zaslužuju. I nadam se da ja mogu doprinijeti tome.

DANI: Kako gledate na komentare Vaseg prijedloga o akumulaciji ovlastenja koja imaju različite misije međunarodne zajednice u BiH kroz objedinjavanje ovlastenja koja bi bila data Visokom predstavniku?

WP: To je nešto što ja u potpunosti ne razumijem. Nakon šest godina, nakon toliko postignuća međunarodne zajednice ovdje, prirodno je da moramo prilagoditi strukture našeg prisustva u BiH. To nema nikakve veze sa akumulacijom moći. Što se mog položaja tiče, na drugima je da odgovore na ovo pitanje. Ja svoj reizbor interpretiram na taj način da ministri vanjskih poslova, koji predstavljaju određene vlade, imaju povjerenja u mene i žele da predložim promjene. Vrlo jednostavno, oni očito smatraju da sam ja taj koji će postići najbolje rezultate.

DANI: Smatrate li da postoji šansa da se Vas prijedlog usvoji?

WP: Ne radi se o tome da li će moj prijedlog biti usvojen. Mislim da je stvar zapravo u tome da ja budem taj koji će sada voditi taj proces uz punu podršku OSCE-a i UN-a da bismo došli do optimalnog modela implementacije mira u ovom regionu. Nakon šest godina došlo je do pauze i sada moramo naći adekvatan model za sljedeće razdoblje. Moramo imati na umu da međunarodna zajednica, a to je, vjerujem, najsnažnija poruka svega, ne želi ostati ovdje zauvijek. Ovdje smo da bismo otisli, ali i ostavili iza sebe zemlju koja je u stanju da

stoji na vlastitim nogama. To je razlog zbog kojeg mi je ukazano ovo povjerenje.